

Henki &

elämä

Topi taikoo tunnelmaa

Jyväskylän
seurakunnan
lehti

19.9.2019 ■ numero 14

Suku
tutuksi
tutkimalla

► sivut 6–7

Onni
pakenee
määritelmiä

► sivut 8–9

Äänessä
alkoholistin
läheinen

► sivu 16

Toimitukselta

Keskusteluapua

Ongelmat ihmissuhteissa, yksinäisyys, vakava sairaus, elämän mielekkyys, itsemurha-ajatukset. Mieltä askarruttavista asioista ei ole aina helppo puhua. Yksinäisyys voi olla niin musertavaa, ettei lähellä ole ketään, jonka kanssa jakaa arjen huolia.

Evangelis-luterilaisten seurakuntien ylläpitämä auttava puhelin tarjoaa keskusteluapua kaikissa elämäntilanteissa. Palveleva puhelin on Suomen vanhin auttava puhelin, joka on toiminut jo vuodesta 1964 lähtien. Jyväskylässä palvelu on ollut käytössä 50 vuotta. Merkkipuotta juhlistetaan Kirjon keskusteluavun valtakunnallisten neuvottelupäivien yhteydessä Jyväskylässä syyskuun lopulla.

Keskusteluavun tarve ei ole vuosikymmenten saatossa vähentynyt. Puhelua tulee niin paljon, ettei kaikkiin soittoihin pystytä vastaamaan. Palvelevaan puhelimeen tuli viime vuonna koko maassa yli 80 000 yhteydenottoa, joista keskustelua oli runsas 42 000. Keski-Suomessa keskustelua oli hieman yli 2 500. Yleisimpiä keskustelunaiheita olivat yksinäisyys, mielenterveyden ongelmat, ihmissuhteet ja uskonnolliset kysymykset.

Auttava puhelin elää tässä ajassa. Puhelinkeskustelun lisäksi keskusteluapua on saatavilla netissä Palvelevan netin ja Palvelevan chatin kautta. Perinteisenä kanavana edustaa Palveleva kirje, joka sopii niille, jotka mieluiten haluavat sanoittaa huolensa paperille.

Uusia päivystäjiä etsitään toimintaan koko ajan. Vapaaehtoisista päivystäjistä on jatkuva pula. Keski-Suomen hieman yli sadasta päivystäjistä suurin osa toimii Jyväskylän alueella, mutta päivystysryhmiä toimii myös Laukaassa, Saarijärvellä ja Äänekoskella. Yhtä yhteistä nimitäjä vapaaehtoisille toimijoille ei ole. Tarvitaan ennen kaikkea halua antaa aikaa toisten ihmisten hyväksi.

Kirkon keskusteluapu on tärkeää matalan kynnyksen toimintaa, jolle on yhä polttava tarve. Keskustelut koulutettujen, vapaaehtoisten päivystäjien kanssa ovat luottamuksellisia ja tapahtuvat anonyymisti. Usein jo se, että voi purkaa huoliaan puhumalla, voi auttaa löytämään uospääsyn vaikeaan tilanteeseen. Tarvitaan vain joku, joka jakaa kuunnella ja välittää.

Sirpa Koivisto
Vt. päätoimittaja

Henki & elämä

Kannessa: Valoteknikko Topi Watia valaisee Kaupunginkirkon sisätilat osana Valon kaupunki -tapahtumaa. Hänen mielestään valaistus on onnistunut, kun se herättää ajatuksia ja tunteita.

Kuva: Atte Sauranen

Kiitos sadosta

”Nyt siunaa pöydän antimet.”

jyväskylanseurakunta.fi

JYVÄSKYLÄN
SEURAKUNTA

Annu Sankilammen tapahtumatärpät

- 1 Kaverikirkko 24.9. klo 18 Kortepohjan srk-keskuksesta. Jokainen saa olla oma erityinen itsensä, eikä katsota pahasti, jos ei jaksa olla paikallaan tai käyttäytyy muuten erikoisesti.
- 2 Kirkko soi valoa! La 28.9. Kaupunginkirkon värikäs miljöö Valon kaupungissa ja iloa tuova monipuolinen musiikki ovat varmasti sykähdyttäviä kokemuksia.
- 3 Birgitanpäivät su 6.10. klo 15 Keltinmäen kirkossa. Erilaisiin kulttuureihin tutustuminen ja vielä naisten näkökulmasta tuntuu näinä vihapuheiden aikoina erityisen tärkeältä.

Mihin tapahtumiin sinä tulisit? Valitse omasi sivuilta 12–15. Lue juttu Annu Sankilammesta sivulta 16.

Down

DOWN

Jyväskylän Palveleva puhelin 50 vuotta

Jyväskylän Palveleva puhelin täyttää 50 vuotta. Merkkipuotta juhlistetaan Kirjon keskusteluavun neuvottelupäivien yhteydessä syyskuun lopulla Jyväskylässä. Jyväskylässä Palveleva puhelin on toiminut vuodesta 1969 lähtien.

Kirkon Palveleva puhelin on Suomen vanhin puhelinauttamisen palvelu. Puheluihin vastaavat koulutetut vapaaehtoiset ympäri Suomen. Palveleva puhelin tarjoaa mahdollisuuden keskustella mieltä askarruttavista asioista luottamuksellisesti ja anonyymisti.

Kaupunginkirkko oli suosittu Tiekirkko

Kaupunginkirkko oli Jyväskylän seurakunnan suosituin Tiekirkko kuluneena kesänä. Kirkossa vieraili kesän aikana 3 055 kävijää. Korpilahden kirkossa kävijöitä oli lähes tuhat ja Kuokkalan kirkossa kolmen sataa.

Kuluneena kesänä oli koko maassa avoinna 269 Tiekirkkoa. Uusia Tiekirkkoja olivat muun muassa Porin Reposaaressen norjalaistyylinen tunturikirkko, Ähtärin pitkäkirkko ja Soinin pohjalaistyylinen ristikirkko.

Vapaaehtoistyötä kehitetään yhteisvoimin

Kansalaisareena ry ja Kirkkopalvelut ry alkavat yhdessä kehittää vapaaehtoisia ja vapaaehtoistyötä välittävää vapaaehtoistyö.fi-palvelua. Palvelun avulla ihmisille tarjotaan mahdollisuuksia avun tarjoamiseen ja avun saamiseen. Kun järjestöjen osaamista, voimavaroja ja yhteistyöverkostoja yhdistetään, pystytään tehokkaammin kehittämään vapaaehtoistoimintaa.

Vapaaehtoistyö.fi-palvelu on käytössä 57 paikkakunnalla, ja siihen on liittynyt lähes 28 000 vapaaehtoista.

SPR auttaa hurrikaanin uhreja Bahamalla

Suomen Punainen Risti auttaa hurrikaanin uhreja Bahamalla. SPR on lähettänyt Bahamalle kuusihenkeisen logistiikkayksikön, joka koordinoi koko Punaisen Ristin kansainvälisen liiton avun kuljetusta ja varastointia.

Punaisen Ristin materiaaliapu sisältää muun muassa puhdasta vettä, vedenpuhdistusvälineistöä, vesikanistereita, hygieniatarvikkeita sekä välineitä väliaikaisen suojan rakentamiseen.

Valoteknikko Topi Watian mielestä kirkoissa ei pitäisi pelätä räväköitäkään valoratkaisuja, jos ne palvelevat tilaa.

Kirkko loistaa Valon kaupungissa

Kaupunginkirkon sisätila saa uudenlaisen valaistuksen osana Valon kaupunki -tapahtumaa. Valaisu on onnistunut, kun se herättää ajatuksia ja tunteita.

MINNA PALOVAARA teksti
ATTE SAURANEN kuva

Valoteknikko Topi Watia, miten valoteknikoksi valmistutaan?

Suomessa on tarjolla monenlaista esitystekniikkaan liittyvää koulutusta toisen asteen kouluissa, yliopistoissa ja ammattikorkeakouluissa. Lisäksi voi käydä eripituisia ja -tasoisia kursseja.

Alalla on paljon tekijöitä ilman varsinaista alaan liittyvää tutkintoa. Minullakaan ei ole valaistukseen liittyvää koulutusta, vaan olen hankkinut ammattitaidon tekemällä ja opiskelemalla itsenäisesti.

Minkä tyyppisiä valaistuksia olet suunnitellut?

Toteutan suurimman osan töistäni live-tilanteisiin, yleensä ne ovat bändien keikkatilanteiden valaistuksia. Jonkin verran olen tehnyt tanssiesityksien valaistuksia ja somistusta- ja tilavalaisuja tapahtumiin ja yksityistilaisuuksiin.

Miksi valaistus on tärkeää?

Valo määrittelee, miten näemme ympäröivän maailman. Valoilla voi kertoa asioita ja luoda tilaan tunnelmaa. Esiintyvän artistin, yhtyeen tai jonkin esityksen tai tapahtuman valaisu on mielestäni oleellinen tunnetila luova ja tehostava osa kokonaisuutta.

Millainen on mielestäsi onnistunut valaistus?

Hyvä valaistus on mielenkiintoinen ja herättää tunteita ja ajatuksia. Wau-efekti on onnistuneen valaistuksen tärkein merkki. Sama pätee arkkitehtuuriseen valaisuun, valotaideteoksiin, esiintymisvalaisuun – aivan kaikkeen. Efektin luomiseen ei taida olla olemassa valmistusta reseptiä tai määrittelyä.

Mitä asioita mietit, kun alat suunnitella valaistusta?

Kun laadin artisteille valaistusta, kuuntelen ensin heidän musiikkiaan. Mietin, millaisia tunteita se herättää ja millainen värimaailma siihen sopii. Suunnittelen toteutuksen erilaisiin tilanteisiin. Pohdin valojen sijoittelua ja muita teknisiä asioita. Tilavalaisuksessa tila ja syy sen valaisemiseen määrittelee paljon. Valaisulla voin tarpeen mukaan häivyttää tai korostaa joitakin tilan piirteitä.

Minkä Jyväskylän rakennuksen tai kohteen haluaisit valaista?

Taulumäen kirkkoon olisi siistiä päästä sisälle tekemään jotain isoa. Se herättää tilana paljon ideoita.

Mitä erityistä mietit Kaupunginkirkon tilan valaistuksessa?

Valaisun tulee kunnioittaa kirkon tilaa ja siellä olevia yksityiskohtia. Kirkossa on runsaasti ohjelmaa tapah-

tuman aikana, joten suunnittelen valaisun tukemaan eri ohjelmanumeroita. Kiinnitän erityisesti huomiota siihen, ettei valaisuun liittyvä tekniikka ole häiritsevästi esillä.

Kuinka suuri määrä valaisimia tarvitaan Kaupunginkirkon tilan valaisemiseen?

Suunnittelemani valaistus vaatii noin 30 valaisinta. Valaisun tarkoitus ja toivottu lopputulos määrittelevät aina tarvittavien valaisinten määrän.

Miten kirkkotila tulisi valaista?

Olen nähnyt paljon erilaisia valoratkaisuja kirkoissa – huonoja ja hyviä. Mielestäni huono valaistus pilaa tilan ja tekee siitä liian kirkkaan ja kliinisen. Kirkoissa ei pitäisi pelätä räväköitäkään valoratkaisuja, jos ne palvelevat tilaa.

Millaista Valon kaupunki -tapahtumaa odotat?

Toivottavasti ihmisiä on edellisten vuosien tapaan paljon liikkeellä. Toivon, että väki kokee wau-elämyksiä ja tapahtuma herättää ajatuksia. On ollut hauska nähdä, että moni on valaisut esimerkiksi parvekkeen tai kerrostalon pihan tapahtuman ajaksi. Sellaista toivoisin lisää!

Aiotko itse kiertää katsomassa eri kohteita?
Ehdottomasti. Kunhan Kaupungin-

kirkon ovet iltalla sulkeutuvat, käyn kiertämässä kohteet.

Mikä tapahtuman kohde kiehtoo sinua erityisesti?

Etenkin teokset Dioptrice Ylistöllä ja Aqua Olimpia Lutakonaukiolla kuulostavat mielenkiintoisilta ja ajatuksia herättävilä.

Tiesitkö?

Kirkko Valon kaupungissa 26.–28.9.

- Kaupunginkirkko uudessa valossa to–la klo 18–22.30. Valotaitelija Topi Watia.
- Valoisat yhteislauluokiot Kaupunginkirkossa to klo 19, 20 ja 21. Duo Ossi Mäki-Reini & Aarni Seppälä.
- Tasataan valoa! Kaupunginkirkossa pe klo 19, 20 ja 21. Koomikko Mikko Vaismaa, musiikki Sami Juntila.
- Kirkko soi valoa! Musiikkia Kaupunginkirkossa la puolen tunnin välein la klo 18–22.
- Korpilahdella la Valoa kirkonmielestä. Musiikkia tasatunnein la klo 19 alkaen. Kirkossa kynttilävalaistus.

Rippikoulu saa nuorilta kiitettävän arvosanan

Kyselyssä korostuvat turvallinen ilmapiiri ja mahdollisuus olla oma itsensä.

KIRKON VIESTINTÄ JA SIRPA KOIVISTO teksti ATTE SAURANEN kuva

Vuonna 2019 rippikouluun osallistuneet nuoret antoivat rippikoululle arvosanaksi kiitettävän 9-, selvää Suomen evankelis-luterilaisen kirkon toteuttamasta kyselystä.

Rippikoululaisten itsearviointikysely on osa vuonna 2017 voimaan tullutta rippikoulu-uudistusta. Kyselyn avulla halutaan vuosittain selvittää nuorten kokemuksia rippikoulusta. Siihen vastasi lähes 15 000 nuorta.

Vastauksista käy ilmi, että nuoret ovat kaikkein tyytyväisimpiä turvallisuuteen, viihtyvyyteen ja hyvään yhteishenkeen. Yli 90 prosenttia vastaajista koki, että rippikoulussa saa olla oma itsensä ja siellä on turvallista olla.

Jyväskylän seurakunnan rippikoulukyselyn arvosanat vaihtelivat 8–9,5 välillä. Rippikoulutyöstä vastaavan Ville von Grossin mielestä tulos on varsin hyvä.

– Erytisen positiivista on, että rippikoulujen väliset erot eivät ole järkyttävän suuria.

Täysin aukoton kyselyn tulos ei vielä ole, sillä kyselyyn on tähän mennessä vastannut noin puolet rippikoulun käyneistä nuorista. Kysely on avoinna syyskuun loppuun asti.

Parhaimmillaan rippikoulu vahvistaa ja luo uusia ystävyysuhteita nuorten välillä.

Myös Jyväskylän tuloksissa rippikoulun vahvuksina korostuvat turvallinen ilmapiiri sekä mahdollisuus olla oma itsensä.

– Nuoret ovat kokeneet, että rippikoulussa on hauskaa ja siellä on hyvä yhteishenki. Mahdollisuus ehtoolliseen ennen konfirmaatiota koettiin myös tärkeäksi, von Gross kertoo.

Rippikoulukyselyyn vastanneet jyväskyläläisnuoret kokivat, että rippikoulussa on hauskaa ja siellä on hyvä yhteishenki. Rippikoululaisia matkalla riihikirkkoon Vesalan leirikeskuksesta.

Toiminnan lähtökohtana on taata turvallinen rippikoulu kaikille. Yhdessä kokeminen on keskeinen osa rippikoulua.

Von Grossin mielestä nuorten mahdollisuudet vaikuttaa oman rippikoulunsa sisältöön pitäisi jatkossa huomioida entistä paremmin ja tiedostaa, millaiset uskoon ja elämään liittyvät kysymykset heitä erityisesti kiinnostavat.

– Huomiota vaatisi myös uskon ja rippikoulun jälkeisen seurakuntayhteyden vahvistaminen, von Gross pohtii.

Kirkkohallituksen rippikoulu-työn asiantuntija **Jari Pulkkinen**

mukaan pitkäjänteinen työ kantaa hedelmää. Rippikouluun on viime vuosikymmenien aikana panostettu paljon. Työntekijöitä ja vapaaehtoisia on riittävästi, on järjestetty koulutusta sekä kehitetty rippikouluun niin paikallisesti kuin valtakunnallisesti. Erityisesti kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin on kiinnitetty huomiota.

– Kaikki se työ mitä rippikoulun eteen on tehty, näkyy nuorten vastauksissa. Rippikoululla on myös iso merkitys nuorten ystävyysuhteiden kannalta. Parhaimmillaan rippikoulu vahvistaa ja luo uusia ystävyysuhteita nuorten välillä, Pulkkinen sanoo.

– Vaikka moni nuori kärsii yksinäisyydestä ja erilaisista mielenterveysongelmista, rippikoulu tämän kaiken keskellä tukee positiivisesti nuorten mielenterveyttä, Pulkkinen jatkaa.

Rippikoulu myös lisää yhteisöllisyyttä nuorten välillä, millä on suuri merkitys koetun yksinäisyyden vähentymisessä.

Ilmoittautuminen ensi vuoden rippikouluun 23.9. mennessä: jyvaskylanseurakunnannuoret.fi/ripari/ ilmoitatu

Johanna Seppänen (vas.) ja Hilka Mikama toimivat vapaaehtoisina muun muassa Kaupunginkirkon Hiljaisuuden hetkissä. Molemmille vapaaehtoistyö on tarjonnut mielekästä tekemistä eläkepäiviin.

Kirkko keskellä (Jyvä)s kylää

Kaupunginkirkosta on muodostunut Keskustan alue seurakunnan hengellisen elämän keskus. Keskeinen sijainti on ohjannut toimintaa entistä enemmän avointen ovien suuntaan.

HEIKKI IMPIÖ teksti ATTE SAURANEN kuva

Johanna Seppänen ja **Hilka Mikama** tapasivat ensimmäisen kerran parikymmentä vuotta sitten. Seppänen oli juuri jäänyt eläkkeelle ja etsi sopivaa tekemistä vapaaehtoistyöstä. Hän vieraili Mikaman työpaikalla auttamassa työvoimapolasta kärsivää henkilökuntaa, kun saunottamisen ajaksi tarvittiin lisää apua asukkaiden valvonnassa.

– Meistä tuli hyvät ystävät, hengenheimoisuuden tunne syntyi jo ensitapaamisella, Seppänen muistelee.

Seppänen jatkoi vapaaehtoistyötä myös seurakunnassa. Mikama tuli mukaan jäätyään eläkkeelle kymmenisen vuotta myöhemmin. Parivaljakkona he ovat tuttu näky Vanhan pappilan seniorikokouksissa ja Kaupunginkirkon perjantaisissa Hiljaisuuden hetkissä. Aiemmin he ehtivät toimia vapaaehtoisina myös Aseman Pysäkillä.

– Kahvin keittämisen ja tarjoiluun järjestämisen lisäksi vapaaehtoistyö on ollut erilaisten ihmisten kohtaamista, Mikama kertoo.

Vapaaehtoisena toimiminen on tuonut molemmille paljon uusia ystäviä ja mielekästä tekemistä eläkepäiviksi. Samalla on päässyt itse

osalliseksi tilaisuuksien varsinaisesta annista, jolloin työ ja huvi ovat yhdistyneet.

– Kun palaan kotiin, mietin vielä kaikenlaista. Ihan kuin olisi tehnyt isommankin hyvän työn, Mikama toteaa.

– Senioritapaamisissa ihmiset tulevat halaamaan ja kiittämään meitä ja toteavat, että ihanaa, kun olette täällä meidän kanssa, Seppänen täydentää.

Keskustan aluekappalaisen Seppo Wuolion ja seurakuntapastori **Heidi Watian** mielestä vapaaehtoiset muodostavat yhden tärkeimmistä kulmakivistä seurakuntatyössä.

– Vapaaehtoisten panos ja merkitys vain korostuvat entisestään tulevaisuudessa, kun työntekijämäärä vähenee kirkossa, Wuolio täsmentää.

Wuolio ja Watia maalaavat kuvaa Kaupunginkirkosta kaiken toiminnan lähtökohtana ja alueen hengellisenä keskuksena. Kirkkoon kokoonnutaan yhteen ja sieltä käsin lähdetään ihmisten pariin. Kirkko on sananmukaisesti keskellä kylää ja osa elävää kaupunkikeskustaa.

– Monissa vanhoissa kirkoissa on aita kirkon ympärillä. Meillä

kirkkoa ympäröi täysin avoin puisto, johon ihmiset kokoontuvat piknikille tai kulkevat sen kautta suuntaan jos toiseenkin, Watia havainnollistaa.

Keskustan alue seurakunnassa ollaankin havahduttu siihen, että kirkon keskeinen sijainti antaa myös suuntaviivoja toiminnalle. Erilaiset kaupunkitapahtumat kuten Yläkaupungin Yö, Valon kaupunki -tapahtuma ja uudenvuoden vastaanotto kokoavat ihmiset luontevasti kirkkopuistoon.

” Pitää etsiä ja löytää tapoja kohdata ihmisiä sekä kirkossa että siellä missä he ovat.

– Olemme ottaneet koppia näistä tapahtumista ja lähteneet niihin mukaan, Watia toteaa.

Wuolion johdolla toimintaa on jatkuvasti kehitetty siihen suuntaan, että kirkon ovet olisivat mahdollisimman usein auki kaikille harkkaille. Eräänlaisena esikuvana hän pitää Tukholman Sankta Klaran kirkkoa, jonka toimintaa

Wuolio pääsi tutustumaan vuosia sitten. Soppatykki, kahvikärry, kirkon avoimet ovet, rukous ja Jumalan sanan todesta ottaminen saivat kirkon täyttämään ihmisiä.

– Pitää etsiä ja löytää tapoja kohdata ihmisiä sekä kirkossa että siellä missä he ovat. Tässä on tärkeää myös diakoninen ulottuvuus, Wuolio täsmentää.

Kirkkoon tullaan myös eri puolilta Jyväskylää ja kauempaakin. Varsinkin kesäaikana, kun ovet ovat Tiekirkkona auki matkailijoita varten.

Keskeisen sijaintinsa ansiosta kirkko toimii ikkunana koko seurakuntaan ja sen jumalanpalveluselämään. Erityismessut ja monipuolinen musiikkitarjonta ovatkin keskeisessä osassa Kaupunginkirkon perustoimintaa.

– Jokainen ihminen tunnistaa kirkon paikaksi, jolla on erityinen tarkoitus. Jumalanpalvelus, rukous, hiljentyminen ja pyhän kohtaaminen, Wuolio tarkentaa.

Wuolio nostaa esiin myös ajatuksen kirkon alakerrassa olevan tilan kunnostamisesta kryptaksi, jossa olisi seurakuntatali ja mahdollisesti kahvila. Suunnitelmat sen osalta ovat vielä täysin auki.

Toteutuessaan se vahvistaisi entisestään toimintanäkymiä, jota jo

nyt pyritään toteuttamaan Sankta Klaran mallin mukaisesti: diakoninen avoin kirkko, jossa keskiössä ovat ihmisten kohtaaminen, avoimet ovet ja aktiiviset vapaaehtoiset. Vielä toistaiseksi lähdetään torstaisen viikkomessun jälkeen kirkkokahveille Aseman Pysäkillä.

Tiesitkö?

Keskustan alue seurakunta

- Aluekappalainen Seppo Wuolio
- 26 työntekijää
- Toimitilat: Kaupunginkirkko, Vanha pappila, Lahjajarjun kappeli, Keskustan nuorten tilat ja päiväkerhotila Yliopistonkadulla
- Alueneuvoston jäsenet: Bella Forsgren, Pirjo-Liisa Junttila, Antti Kakkuri, Eero Kuusela, Jari Ritsilä, Pipsa Wilhelms (pj)
- Alueet: Keskusta, Keljo, Lutakko, Tourula, Lohikoski, Taulumäki, Viitanieni, Mäki-Matti, Nisula, Mattilanpelto (kartta.jkl.fi -> aluejaot -> alue seurakunnat)

Hengissä

Kiitollisuus on voimavara

Miksi muut yhdeksän eivät palanneet kiittämään, vaikka Jeesus paransi heidät pelätystä sairaudesta?

Kertomuksessa kiitos tulee yllättävältä taholta. Kiittämään palannut oli halveksittu muukalainen, vieraan kansan edustaja, samarialainen. Jeesuksen omaan kansaan kuuluvat juutalaiset eivät palaa kiittämään Jeesusta. Kertomuksessa vierasmaalainen on uskollisempi ja toimii oikeammin kuin muut. Se, että kiittämään tulee juuri samarialainen, murtaa ennakkoluuloja ihmisryhmien väliltä ja on meille tärkeä esimerkki tänä päivänäkin.

Kiittämättömyys on maailman palkka?

Ajattelen, että sanonta juontaa juurensa siihen kokemukseen, että elämässä kärsimys ei jakaudu oikeudenmukaisesti. Eletty elämä osoittaa, miten oikein ja hyvin elävälle ihmiselle käy usein huonosti. Kun ihminen tekee hyvää, auttaa heikkoja, puolustaa sortettuja, puhuu oikeudenmukaisuuden puolesta ja rakastaa, niin hänelle käy itselle huonosti. Oikein elämistä ei saa aina hyvää palkkseen. Oikein tehnyt kohtaa vastustusta ja vaikeuksia. Maailmassa uskollisuuden palkkana on piikkiruunu ja rakkaudes-

ta nautitaan ristille. Se on kuitenkin ainoa oikea tapa elää. Se on Jeesuksen näyttämä tie. Kun rakkauteen vastataan rakkaudella, pieni pala taivasta on keskellämme.

Miksi kiitollisuus on niin vaikeaa?

Kiitollisuudella osoittaa riippuvuutensa toisista ihmisistä ja Jumalasta. Kiitollisuus muistuttaa siitä, että elämä ei ole minun hallittavissani. Olen hyvin pitkälle riippuvainen toisista ihmisistä ja lopulta kaiken elämän lähteestä, Luoja-stamme. Kenties kiitollisuus on vaikeaa, koska silloin ihminen joutuu myöntämään oman pienuutensa.

Mistä sinä olet viimeksi ollut kiitollinen?

Perheestä, ystävistä, työtovereista, työstä. Erityisesti omista vanhemmistani, jotka ovat auttaneet viime aikoina paljon sekä lasteni aikuisista päiväkodissa ja koulussa.

Mitä ajatuksia tämä kertomus sinussa herättää?

Ajattelen, että Jumala ei ole kiitoksen kipeä. Jumala ei kaipaa meidän kiitollisuuttamme, mutta meille ihmiselle se on voimavara. Ilman kiitollisuutta saatan katkeroitua. Kun olen kiitollinen jostain, ymmärrän mikä elä-

Evankeliumi Luuk. 17: 11-19

Matkallaan kohti Jerusalemiä Jeesus kulki Samarian ja Galilean rajaseudulla. Kun hän oli tulossa eräseen kylään, häntä vastaan tuli kymmenen spitaalista miestä. Nämä pysähtyivät matkan päähän ja huusivat: ”Jeesus, opettaja, armahda meitä!” Nähdessään miehet Jeesus sanoi heille: ”Menkää näyttämään itsenne papeille.” Mennessään he puhdistuivat. Huomattuun parantuneensa yksi heistä kääntyi takaisin. Hän ylisti Jumalaa suureen ääneen, lankesi maahan Jeesuksen jalkojen juureen ja kiitti häntä. Tämä mies oli samarialainen.

Jeesus kysyi: ”Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän muuta ovat? Tämä muukalainenko on heistä ainoa, joka palasi ylistämään Jumalaa?”

Seurakuntapastori Miina Karasti saarnaa Korpilahden kirkon messussa su 22.9. klo 10.

Ja hän sanoi miehelle: ”Nouse ja mene. Uskosi on pelastanut sinut.”

mässäni on tärkeää ja merkityksellistä. Kiitollisuus auttaa laittamaan oman elämän asiat oikeaan tärkeysjärjestykseen. Kiitollisuuden osoittaminen toisille ihmisille on

tärkeää. Se on rakastamista. Ja kun olen kiitollinen toisille ihmisille, olen lopulta kiitollinen Jumalalle – kiitos menee kuitenkin oikeaan osoitteesen.

Kolumni

Osa tarinaa

Äidinisäni Kuisma leipoi 50-luvulla Nisulassa sijainneessa leipomossaan maukasta, jyväsylänkuulua ruisleipää. Isänisäni Pentti puolestaan huolehti reilut puoli vuosisataa sitten kaupungin koulujen lämmityksestä Vapon palkkalistoilla. Sotimassa kävivät parikymppisinä molemmat.

Näin ovat vanhempani ja sukulaiseni kertoneet. En ole koskaan tavannut pappojani, mutta mummoiltani olen kuullut monenlaista elämästä viime vuosisadalla – piian töistä, synnytyksistä, avioliitosta, isoisovanhemmista, vanhempieni lapsuudesta. Kauniita ja kipeitä muistoja, itse elettyä historiaa.

Nyt, kun olen menettänyt kaikki isovanhempani, harmittaa, etten kysellyt – ja kuunnellut – tarkemmin. Onneksi monenkirjaja sukulaisjoukko pitää edelleen huolen siitä, että sukutarinan elävät ja lisää syntyy. Hereimmät jutut sukeutuvat usein sisarusten seurassa, joiden kanssa jaettu muistopankki on lähes ääretön. Seuraava sukupolvi versoo jo aivan uusia, tulevaisuuteen kurottavia juonenkulkuaan.

Sanotaan, että ihminen hahmottaa elämänsä tarinoina. Erilaiset kokemukset muotoutuvat pieniksi ja suuriksi kertomuksiksi siitä, kuka minä olen. Myös yhteiset tarinat. Kristittyjen suuri tarina alkaa eläinten suojaan syntyvästä vauvasta. Suomalaisuuden tarinaan kuuluvat usein ainakin talvisota, muumit ja sauna. Tämän päivän markkinoinnissakin puhutaan ”asiakasta sitouttavasta yritystarinasta”.

Sukuni jaetuista kokemuksista ja muistoista syntyvä rönsyilevä tarina ei ylitä uutiskynnystä, eikä siitä kirjoiteta kirjoja tai ohjata elokuvia. Silti olen ilolla osa sitä. Ajattelen sen olevan arvokasta aineetonta perintöä, jota haluan jakaa myös omalle jälkikasvulle. Edesmenneet ja vielä läsnä oleva suku tarinoineen ja turinoineen on voimavara, joka tuo välillä vaikeasti hahmottuvaan elämään mieltä ja syvyyttä.

Monet sukuni kertomuksista kiinnittyvät myös Jyväskylän ja Keski-Suomen metsiin ja järviin, kouluihin ja kirkkoihin, taloihin ja kesämökkeihin. Ehkä siksi tuntuu siltä, että maailman kaikista mahdollisista paikoista juuri tämä tienoo on kotiseutuni.

Mutta se onkin jo toinen tarina.

Elina Manninen
Tiedottaja
Jyväskylän seurakunta

Tänään rukoilen

Tervetullut sade

Pihakaivomme on kuivan kesän jälkeen lähes tyhjä. Kiitos alkusyksyn runsaista sateista!

Mies, 72

Selviytyjien jälkeläiset arvostavat juuriaan

Maija-Liisa Taipale jatkaa isänsä aloittamaa sukututkimusta. Uusi dna-näytteisiin perustuva tutkimusmenetelmä vie kirkonkirjoista kauemmaksi.

PÄIVI ESKELINEN teksti
ATTE SAIRANEN kuva

Kun **Maija-Liisa Taipaleen** vanhemmat kuolivat parikymmentä vuotta sitten ja lapsuudenkodin jäämistöt jaettiin, sai Taipale sukututkimukseen liittyvät paperit ja siskoltaan yllytyksen kirjoittaa isän tekemät muistiinpanot puhtaaksi.

Tiedot veivät Keljon kautta yli kolmensadan vuoden taakse vuoteen 1703 Vesangalle, jossa alkoi ruotusotamies Erkki Laurinpoika Fixin suvun tarina.

– Jo nuorena ajattelin isän arkistokortteja lukiessani, miten kauheaa on täytynyt olla, kun lapset kuolevat toinen toisensa perään ihan pikkuvauvoina. Että miten siitä voi selviytyä, Taipale sanoo.

Lasten hautapaikastakaan ei ole varmuutta. Silloisella maaseurakunnan hautausmaalla on todennäköisesti ollut korkeintaan puinen risti, joka on lahonnut jo parisataa vuotta sitten.

Taipale epäilee, että 1700–1800 -luvulla vanhemmat joutuivat suhtautumaan lasten kuolemiin eri tavalla kuin nykyisin. Ennen kuin kiinnytettiin, katsottiin selviääkö lapsi hengissä.

Yleisimmät kirkonkirjoihin merkityt kuolinsyyt olivat keuhkotaudit ja hinkuyskä tai kulkutaudit kuten isorokko.

Sukututkimus on ollut aina osa Maija-Liisa Taipaleen elämää. Hänen isänsä innostui tutkimaan oman isänsä ja äitinsä sukukaarta, kopioi kirkonkirjojen sivuja vahakopioille ja tallensi keräämänsä tiedon arkistokortteille.

” On ihailtavaa, miten ihmiset ovat selviytyneet ilman ulkopuolista apua.

Nyt Taipale on jatkanut ja laajentanut tutkimuksia.

– Oli paljon sukuhaaroja, joita ei oltu vielä tutkittu. Verkosto laajeni, kun mukaan otettiin avioliittojen kautta sukuun tulleet miniät ja vävyt.

Hän vakuuttaa etsimisen olevan hauskaa ja palkitsevaa. Kansallisarkiston mikrofilmin tihrustamisesta on voinut jo ainakin osit-

tain siirtyä verkkoon tutkimaan digitoitua materiaalia.

Uusia sukulaisia on tosin löytynyt myös vanhojen puhelintietokantojen avulla.

Rahvaan tarinoista ei tehdä elämäkertoja tai elokuvia, eikä Taipalekaan ole löytänyt arkistoista mitään erityisen raffaavaa tietoa suvustaan.

– Aviottomia lapsia ja viinanpoltoa, niitä merkintöjä taitaa olla aika monen suomalaisen kirkonkirjoissa, hän naurahtaa.

Suomen ja maailman historialliset tapahtumat näkyivät tavallisen rahvaan elämässä. Katovuodet, kulkutaudit ja sodat harvensivat väestöä. Elettiin savupirteissä, nälkä ja vilu tappoivat, eikä apua arkeen ollut tarjolla, ei maalla eikä kaupungeissa.

– On ihailtavaa, miten ihmiset ovat selviytyneet ilman ulkopuolista apua. On osattu tehdä vaatteita, työkaluja, metsästetty ja viljely maata. Elämä on ollut todella kovaa ja yksinäistä, Taipale miettii.

Menneitten asioiden tutkiminen on saanut Taipaleen pohtimaan suomalaisuuden olemusta. Hän toteaa, että kaikki me olemme maahanmuuttajien tai maastamuuttajien jälkeläisiä.

– Täältä on lähdetty elintasopokolaisina etsimään parempaa elämää Amerikkaan, Australiaan ja Ruotsiin. Tänne on myös tullut rajojen yli pakoon sotia ja nälkää. Ei suomalaisesta identiteetistä voi puhua kuin parin vuosisadan ajalta, hän miettii.

Uudet menetelmät mahdollistavat oman tarinan löytämisen. Dna-näytteen perusteella voi löytää valtavan verkoston samoja geenejä omaavia ihmisiä eri puolilta maailmaa.

Kansainvaellukset ovat liikuttaneet väestöä, eikä ole mahdotonta, että vanhasta karjalaisuudesta löytyy korealais- tai intiaanivertaa.

Mitä useampi tutkittua geeninsä, sitä laajemmaksi verkosto paljastuu. Maija-Liisa Taipale on päässyt tässä tutkimuksessa vasta alkuun, mutta vähitellen hänen kartalleen ilmestyy uusia täpliä yhteisen geeniperimän osoituksena.

Innokkailta sukututkijoilla on oma yhdistys Keski-Suomen Sukututkijat ry, joka järjestää tapaamisia niin perinteisestä kuin dna-tutkimuksesta kiinnostuneille.

– Sieltä saa hyvää vertaistukea ja käytännön vinkkejä, Taipale kehuu.

Kirkkoherranvirastosta pääsee alkuun

Sukututkimuksessa pääsee alkuun, kun tietää vanhempiensa tai isovanhempiensa nimet ja syntymäajat. Sukututkimustilauksella tehdään kirjallisesti kirkkoherranvirastoon. Jyväskylän seurakunnassa kirkkoherranviraston tiedot ulottuvat vuoteen 1850.

Vuodesta 1900 taaksepäin alkuperäiset kirkonkirjat ovat Kansallisarkiston Jyväskylän toimipaikassa. Alkuperäisiä seurakuntien väestökisteriasiakirjoja ei kuitenkaan anneta tutkijoiden käyttöön, joten tutkiminen tapahtuu joko digitaaliarkistosta tai mikrofilmeiltä.

Jyväskylän kirkkoherranvirastoon tulee vuosittain 30–40 sukututkimuspyyntöä. Kirkonkirjojen tiedoista tutkijoille lähetetään selvityksessä löytyneet pyydetty tiedot syntymä- ja kuolinajoista tai poismuuttamisesta. Lisäksi annetaan tiedot ammatteista ja tarkempia asuinpaikkaan liittyviä tietoja, jos niitä on erikseen pyydetty ja sel-

laisia on kirkonkirjoista löytyneet.

Tutkimisesta seurakunta perii 30 euroa ensimmäiseltä puolelta tunnilta, sen jälkeen 15 euroa jokaiselta alkavalta puolelta tunnilta. Kansallisarkistossa asiakas saa tutkia materiaalia ilmaiseksi.

Jyväskylässä Kansallisarkistossa (entinen maakunta-arkisto) on yli seitsemän kilometriä valtion viranomaisten, seurakuntien ja yksityishenkilöiden sekä yhdistysten vanhoja asiakirjoja entisen Keski-Suomen läänin alueelta. Sukututkimuksesta löytyy tietoa muun muassa Kansallisarkiston sivuilta: www.arkisto.fi/portti.

Samasta osoitteesta löytyy tietoa, joka liittyy esimerkiksi sota-ajan ja puolustushallinnon sekä asutushistorian arkistolähteisiin ja tutkimukseen.

Digitointia aineistoa on tarjolla myös Suomen Sukuhistoriallisen yhdistyksen sivuilta www.sukuhistoria.fi.

Eläkkeellä oleva erityisopettaja Maija-Liisa Taipale on tutkinut vanhoja arkistoja Kansallisarkistossa.

Plussan puolella

Kansainvälisissä tutkimuksissa Suomi on maailman onnellisin maa, mutta onnellisuus pakenee määritelmiä. Onnea voi löytää niin ihmissuhteista, työstä kuin omenansiemenistäkin.

ELINA MANNINEN teksti
ATTE SAURANEN kuva

Asteikolla nolasta sataan, kuinka onnellinen olet?

Tätä kysymystä Tampereen yliopiston psykologian emeritusprofessori **Markku Ojanen** on esittänyt kymmenien vuosien aikana tuhansille suomalaisille.

– Ei onnellisuuden mittaamiseen vieläkään oikein muuta konstia ole, kuin kysyä ihmiseltä suoraan, hän toteaa.

Keväällä julkaistun kansainvälisen vertailun mukaan Suomi on jo toista vuotta peräkkäin peräti maailman onnellisin maa. Ojanen tutkimuksissa suomalaisten onnellisuus ei näytä aivan yhtä ruusuiselta.

– Minun menetelmällini mitattuna suomalaisten onnellisuus on keskimäärin 70. Eli plussan puolella ollaan, mutta myös onnellisuusvastausten jakauma näyttää selkeästi. Sieltä löytyy hyvin mataliakin arvioita, 5, 16, 27. Kyllähän meillä se kääntöpuolikin on olemassa.

Onnellisuuden määritelmää onnellisuusprofessoriksikin kutsuttu, aihepiiristä kirjoja kirjoittanut Ojanen pitää ”koko lailla kauheana kysymyksenä”.

– Määritelmiä on monia, mutta itse olen päätenyt tällaiseen aika arkiseen: onnellisuus on tila, jossa ei tarvitse haikailla menneisyyteen eikä ajatella, että tulevaisuus tuo jotakin parempaa. Silloin on tyytyväinen ja

kiitollinen juuri tästä hetkestä ja siitä mitä elämä on antanut. Jotakin sellaista.

Eläkepäiviään viettävän arkkitehti **Jaakko Keski-Rahkonen** puutarhassa Muuramessa kypsyy mehukas luumusato. Omenat ovat makoisimmillaan, ja sadosta on riittänyt jaettava ystävillekin.

Pääkaupunkiseudun hektisestä elämäntymisestä 80-luvun puolivälissä irrottautunut ja Jyväseudulle perheineen muuttanut Keski-Rahkonen katselee talonsa rehevää pihapiiriä ja huokaa.

– Ei ole talkkari ollut tänä kesänä paikalla.

” Tässä vaativassa aihepiirissä pitää tunnistaa ihmisten elämäntilanteiden erilaisuus.

Kun Keski-Rahkonen jäi vuonna 2005 yllättäen leskeksi, hän lupasi lapsilleen toimia perheen kodissa ”talonmiehenä” niin kauan kuin Luoja suo. Viime kesä kului kuitenkin pitkälti matkoilla.

Kysymys onnellisuuden luonteesta pistää

myös Keski-Rahkonen mielteliäksi.

– Se on tietenkin jonkinlainen ihmisen sisäinen tunneita, joka nousee hyvin syvältä. Mutta mistä se tulee tai miten se rakentuu, siihen en osaa vastata. Miellän sen niin, että ihmisen sisäiset tarpeet ja ulkoiset olosuhteet ovat sillä tavalla tasapainossa, ettei tarvitse kapinoita, vaan pystyy hyväksymään sen mikä itseä ympäröi.

Monen muun suomalaisen tavoin Keski-Rahkonen mainitsee elämänsä onnen lähiteiksi mielekkään työn ja perheen. Lasten kanssa pidetään yhä säännöllisesti yhteyttä, ja työvuosina on saanut ollut mukana niin kehitysyhteistyössä kuin massiivisissa kaupallisissa rakennusprojekteissa – jälkiä maailmaan on jäänyt.

Monelle meistä onnen ja ilon lähteitä

ovat myös harrastukset, taidenautinnot, liikkunnan riemu tai muut, pienemmät asiat – vaikka siemenen kokoiset.

– Olen lapsesta saakka ollut hirveän kiinnostunut luonnosta, eläimistä, kasveista ja kaikesta mikä liittyy elämään. Se on minulle pohjaton ihmettelyn aihe, varsinkin nyt eläkevuosien aikana, sanoo Keski-Rahkonen ja nyökkää lempeästi puutarhansa suuntaan.

– Esimerkiksi noiden omenapuiden ympärillä olen äheltänyt suurin piirtein viisikymmentä vuotta. Ja edelleen hämmästelen, kuinka joka ikinen omenansiemen on uusi pakkaus jotakin ihmettä, monituhattavuotista geenipankkia. Sitä eivät ihmiset yleensä pysähdy miettimään.

Vaikka ihmisten onnen aiheet ovat usein samoja, sanoo onnellisuustutkija Markku Ojanen tullessaan aiheesta puhuessaan varo-

vaiseksi. Mikä sopii yhdelle, ei toiselle sovi-kaan.

– Tässä vaativassa aihepiirissä pitää tunnistaa ihmisten elämäntilanteiden erilaisuus, eikä lyödä toisia onnen ohjeilla päähän, hän toteaa painokkaasti.

– Eräs tällainen ohje on se, että tehdään onnellisuuden saavuttamisesta helppoa. Sanoetaan että kyllä sinä voit olla onnellinen, älä pidättele, se on siellä sisälläsi, anna sen vaan tulla esiin. Nämä ovat aika haavoittavia sanoja monelle.

Suurten ja pienten onnenlähteiden lisäksi Ojanen myöntää, että ihmiselämän mielekkyyttä ja henkistä tasapainoa ylläpitää myös kielteisten asioiden torjunta.

– Kyllä sitäkin on, että ei haluta nähdä vaikeita asioita. Kaikki eivät kestä yhtä hyvin

esimerkiksi lasten kärsimyksiä. Pitäisikö sitä murtaa vai ei, se on iso kysymys.

Onnen kokemista voivat rajusti tuhota esimerkiksi masennus, ahdistus, syömishäiriöt, päihderiippuvuudet, fyysinen kipu, väkivallan uhka tai syvä yksinäisyys. Maailman köyhissä maissa ongelmat saattavat alkaa jo perusturvan puutteesta.

” En tiedä, osaanko ollenkaan ylläpitää tyytyväisyyttä.

Myös kehitysyhteistyötä tehnyt Jaakko Keski-Rahkonen kertoo nähneensä Tansaniassa arkea, joka sai koti-Suomeen paluun

jälkeen muuttamaan koko elämän arvojärjestystä.

– Kun Nairobissa joskus oli sellainen päivä, että olo oli syystä tai toisesta tyytymätön, sanoin vaimolle että hyppää autoon, tehdään kierros slummialueella. Asiat muuttuvat vähän toisen näköiseksi, kun näkee, kuinka joillakin ihmisillä on puute aivan kaikesta.

Viime aikoina Keski-Rahkosta on hoitamattoman puutarhan lisäksi murehduttanut ajankäyttöön liittyvä harmi. Aivan liikaa aikaa tuntuu kuluvan netin jonninjoutavassa informaatiotulvassa. Kuinka hän ylläpitää tyytyväisyyttä elämään Suomen arjessa?

– En tiedä, osaanko ollenkaan ylläpitää tyytyväisyyttä. Mielestäni se kasvaa jostakin muualta, tuumaa Keski-Rahkonen.

Jaakko Keski-Rahkonen kyseenalaistaa rahan vahvan aseman kaiken arvokkaan mittarina. Hänelle elämän tärkeitä asioita ovat esimerkiksi lapset ja luonnon ihmettely.

– Tuntuu siltä, että olen kohtuullisen tasapainossa ilman että teen mitään asian hyväksi. Jos elämä olisi oman toimeliaisuuden ja tekemisten varassa, niin olisihan se aika raskasta.

Myös kansainvälisten tutkimusten mukaan sekä miesten että naisten onnellisuustaso eri puolilla maailmaa painottuu pääsääntöisesti plussan puolelle, kertoo Keski-Suomen seurakuntien miesten illassa syyskuun alussa luennoinut Markku Ojanen.

– Se on oikeastaan aika allistuttavaa. Onnellisuuden tutkijoiden enemmistö ajattelee, että onnellisuus on evoluution seurauksena ja tarpeellista, jotta ihmiset olisivat selviytyneet. Kristilliseltä kannalta voidaan ajatella, että se on Jumalan suurta armoa. Näiden tulkintojen ei tarvitse olla ristiriidassa keskenään.

Ilmastonmuutos koettelee nepalilaisia kyläyhteisöjä

Tämänvuotisella Tasaus-kampanjalla tuetaan ilmasto- ja ympäristötyötä maailmalla.

MIMOSA HEDBERG
teksti ja kuva

Kalpana Pariyar, 43, asuu Jagri Gaun kylässä Nepalissa, Dhadingin piirikunnassa. Kylän asukkaat ovat daliteja eli alakastisia. Dalitit ovat nepalilaisessa kastihierarkiassa aivan pahnanpohjimmaisista, ja siksi usein hyvin syrjittyjä.

Pariyarin perhe viljelee maata elääkseen. He kasvattavat perunoi- ta, sipulia, hirssiä ja sinapinsiemeniä. Haasteita synnyttää kuitenkin kylän vesiongelmia: kylä kärsii niin suuresta veden puutteesta, että vain harva pystyy viljelemään.

Pariyar liittyi vuonna 2014 perustettuun yhteisöryhmään, jota ylläpitää paikallinen Sahas-järjestö Suomen Lähetysseuran avulla. Tuen ansiosta kylään on rakennettu uusi vesijärjestelmä, joka helpottaa juomaveden saantia.

Pariyar on havainnut vedenpuutteen ohella myös muita ilmaston-

muutoksen aiheuttamia ongelmia. – Alueella on nyt uusia hyönteisiä, jotka tuhoavat viljelmiä. Niitä varten olemme koulutuksissa oppineet valmistamaan luonnonmukaisia hyönteismyrkkyjä, Pariyar sanoo.

Hän kertoo, että kotivalmistetseen, mutta toimivaan hyönteismyrkkyyn laitetaan muun muassa puhvelin virtsaa, yrttejä, chiliä ja sitruunaa.

Ennen jouduimme hakemaan juomavettä kaukaa joelta.

Ryhmässä kyläläiset ovat oppineet säästämään, ja uusien tulojen ansiosta köyhän kylän toimeentuloa on voitu kohentaa hankkimalla esimerkiksi vuohia. Kalpana Pari-

Yhteisöryhmässä Kalpana Pariyar on saanut itseluottamusta ja oppinut valmistamaan luonnonmukaista hyönteismyrkkyä.

ar kertoo saaneensa dalit-ryhmän kautta myös maanviljelykseen liittyvää koulutusta.

– Olen kiitollinen koulutuksesta ja uudesta vesijärjestelmästä. Ennen jouduimme hakemaan juomavettä kaukaa joelta, Pariyar sanoo.

Yhteisöryhmä on parantanut myös naisten asemaa yhteisössä. Nyt heillä on enemmän itseluottamusta.

– Oma mieheni auttaa nykyisin minua ruoanlaitossa, Pariyar kertoo ylpeänä.

Suomen Lähetysseuran Tasaus-kampanjalla tuetaan ilmasto- ja

ympäristötyötä maailmalla Ympäristöpankin kautta. Tuki ohjataan muun muassa ympäristökoulutusten järjestämiseen Nepalissa.

Tasausten teema vaihtuu vuosittain. Viime vuosina Tasaus-kampanjalla on parannettu muun muassa naisten, maattomien kolumbialaisten ja vammaisten lasten asemaa.

Tänä vuonna Lähetysseura tukee yhteisöjä ilmastonmuutokseen sopeutumisessa ja sen hillitsemisessä. Paikallisten kumppaneiden kanssa autetaan erityisesti kaikkein köyhimpiä eri puolilla maailmaa.

Tiesitkö?

Tasaus-kampanja

- Tasaus on Suomen Lähetysseuran vuosittainen kampanja, jolla tuetaan heikoimmassa asemassa olevia ympäri maailmaa.
- Tasaus-kampanja syntyi vuonna 1992 kevät- ja syyspäiväntasauksien innoittamana.
- Nykyään Tasaus-tapahtumia on ympäri vuoden.

Valon kaupunki

Kirkko Valon kaupungissa 26.-28.9.

Kirkko uudessa valossa
to-la 26.-28.9. klo 18-22.30 Kaupunginkirkossa
Valotaidetta loihittimassa valoteknikko Topi Watia

Valoisat yhteislaulutuokiot
to 26.9. klo 19, 20 ja 21 Kaupunginkirkossa
Duo Ossi Mäki-Reini & Aarni Seppälä
Iltahartaus klo 21.30

Tasataan valoa!
pe 27.9. klo 19, 20 ja 21 Kaupunginkirkossa
Koomikko Mikko Vaismaa, musiikki Sami Junntila
Iltahartaus klo 22. Kolehti Tasaus-keräyksen hyväksi

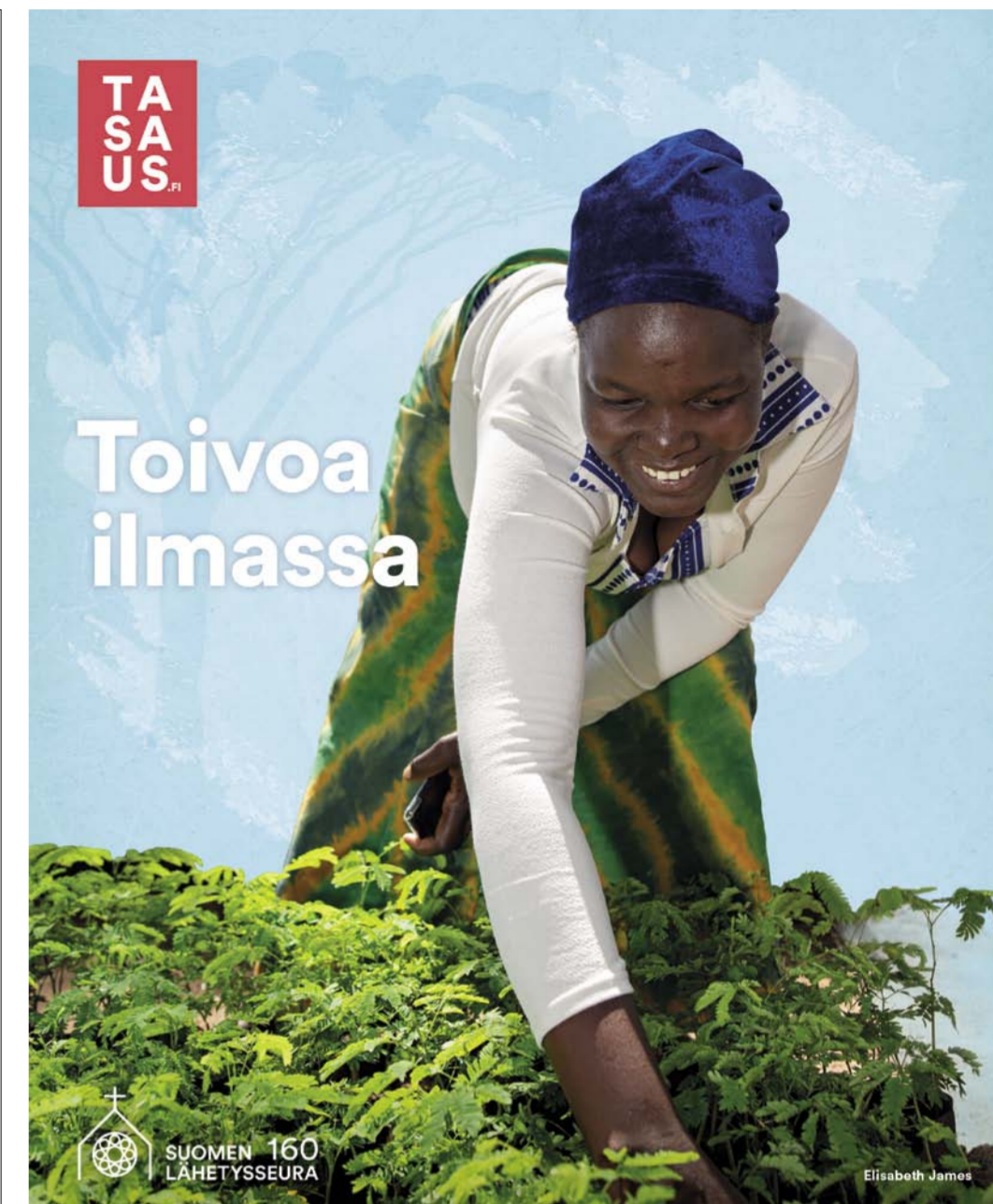
Kirkko soi valoa!
la 28.9. klo 18-22.30 Kaupunginkirkossa
Gospelkuoro Ihanaiset ja Maria Salmela, urkuri Risto Valtasaari, Irkkuveikot Mikko Miettinen, huilu ja laulu, Maria Typpö, viulu, Piia Laasonen, laulu ja bodhran, Esko Turpeinen, laulu ja kitara ja Ilona Rimpilä, basso
Iltahartaus n. klo 22.30

Valoa kirkonmäeltä
la 28.9. klo 18-23 Korpilahden kirkossa
Musiikkia tasatunnein: klo 19 Metkan kanteleryhmän soitattajien kanteletuokio; klo 20 Lauluryhmä Valonsäde; klo 21 Tiina Laiho, piano ja urut; klo 22 Matias Lahti, viulu

Kaikkiin tilaisuuksiin on vapaa pääsy.

JYVÄSKYLÄN SEURAKUNTA

Toivoo
ilmassa

SOUMEN 160
LÄHETYSSEURA

Elisabeth James

JYVÄSKYLÄN
YKKÖSAPTEEKKI
Seppälän Citymarket
Vasarakatu 29, 40320 Jyväskylä
Palvelemme: ma-la 9-20, su 12-18
www.jyvaskylanykkosapteekki.fi

KESKI-SUOMEN KANSANLÄHETYS
50 VUOTTA

Raamattu rakkaaksesi

50-VUOTISJUHLA 6.10.2019

LEIPÄSUNNUNTAI
VAAJAKOSKEN KIRKOLLA KLO 16

Ehtoollinen, musiikkia, lastenohjelma, täytekkukahvit.

Mukana Piispa Simo Peura, Kansanlahetyksen johtaja Mika Tuovinen, piirijohdaja Harri Alatupa ja aluekappalainen Arto Kauppinen.

Musiikissa Tommi Parikka + musiikkiryhmä sekä Marianne Mäenpää.

Lisätietoja nettisivuilta: keski-suomi.seki.fi

Järjestäjät: Keski-Suomen Ev.lut. Kansanlahetyksen, Vaajakosken alue seurakunta

Kansanlahetyksen Keski-Suomi

KAIKKEA KIVAA KOTIIN
KEITTIÖTUNING
WWW.KEITTIOTUNING.FI

Kukitamme elämäsi juhlat

RISTIAISET, NIMIÄISET, RIPPISUHLAT, VALMISTUJAISET, SYNTYMÄPÄIVÄT, HAAT, HAUTAJAISET JA YRITYSTILAISUUDET

Viherlandia
Onnella on juuret

Kammintie 6, 40520 Jyväskylä
viherlandia.fi Puh. 010 617 1932
leikko@viherlandia.fi

Puheluhinnat: 835 snt/puh. +12,09 snt/min.

25-VUOTISJUHLAKONSERTTI
PETRI LAAKSONEN
Täällä Pohjantähden alla

KUOKKALAN KIRKKO
LA 5.10. KLO 19

Liput 20€
ennakkoon ticketmaster.fi ja Ellin kirja & putiikki
sekä ovelta tuntia ennen konserttia

Hieronta, huppaut, jalkojenhoito, äänipurenta koko kehon hoito (voicewell-hoito)
Sirkeä Lahtinen
Väinönkatu 7 A, 2. krs
p. 0400 647 547

Uutisia hyvässä hengessä!

KotiData
0600 95 050
1,95€/min+ pvm/mpm

Autamme tietokoneasioissa.
Myös asiakaskäynnit!

www.kotidata.fi

JUMALA PARANTAA SANAN JA RUKOUKSEN ILTA
Su 22.9. klo 16.00
Kuokkalan kirkko, Jyväskylä
PASTORI SEPPÖ JUNTUNEN

Puhuu aiheesta: Tahdotko tulla terveeksi?
Musiikissa: Sirpa Lampinen ja kuoro, Juha Kuivainen

Vapaaehtoinen kolehti.

Tilaisuuden järj. Rukouspalvelu ry ja srkt

LAKIASIANTOIMISTO VARATUOMARI RIITTA KIVELÄ
p. 0500 545 689
Kauppakatu 28 huoneisto 24
40100 Jyväskylä
riitta@lakikivela.fi
www.lakikivela.fi

perunkirjoitukset • kaupat
lahjat • testamentit ym. lakiasianne
• palvelua myös kotikäynteinä

Palveleva puhelin

Haemme Jyvässeudun alueelle uusia vapaaehtoisia päivystäjiä Palvelevaan puhelimeen. Kirkon keskusteluavun auttamiskanavilla, puhelin- ja verkkopalveluissa, toimivat vapaaehtoiset ovat aikuisia ihmisiä, jotka haluavat antaa omaa aikaansa tärkeässä tehtävässä. Päivystäjillä on halu ja kyky asettua rinnalla kulkijaksi toista ihmistä varten.

Vapaaehtoisia toimijoita on Keski-Suomessa hieman yli 100. Suurin osa vapaaehtoisista toimii Jyväskylän alueella, mutta myös Laukaassa, Saarijärvellä ja Äänekoskella.

Päivystäjältä edellytetään muun muassa kykyä erilaisten yhteydenottajien kunnioittamiseen, avointa suhtautumista kaikenlaisiin keskustelun-aiheisiin ja elämäntilanteisiin sekä vaitiolovelvollisuutta. Päivystäjän tehtävästä kiinnostuneet haastatellaan ennen peruskurssille valitsemista.

Lisätiedot ja ilmoittautuminen:
Jaana Ristonmaa
Palvelevan puhelimen ja perhetyön toiminnanohjaaja
jaana.ristonmaa@evl.fi
050 307 6734

JYVÄSKYLÄN SEURAKUNTA

Tapahumat 19.9.–3.10.

Leipäsunntai su 22.9. klo 16 kirkko. *Kiitollisuus*, Harri Alatupa, Kauppinen. Raamattua, ehtoollinen, rukousta, musiikkia. Lapsille omat ohjelmat.

Sanan ja rukouksen ilta ti 24.9. klo 18.30 kirkko. Mari ja Kari Valkonen. **Raamatun opetusilta** ke 25.9. klo 18 kirkko. *Markuksen matkassa, apostolin kyydyillä*, Anneli Montonen. Oravasaaren srk-ilta ke 25.9. klo 18.30 Kallio-Hakasella, Teerilahdentie 190. **Miestenpiiri** to 26.9. klo 12 kirkko. **Mikkelinpäivän perhemessu** su 29.9. klo 10 kirkko, Karjalainen, Modinos, Harjula. Keittolounas 1e. **Raamattuluento** ti 1.10. klo 18 kirkko, Kari Valkonen. **Nuorten messu** ke 2.10. klo 19 kirkko, Jurva, Göös, Kuusisto, nuoret.

Musiikkitilaisuudet
Majakka-kuoro to klo 17.30 kirkko. Tied. 044 4314 583.
Seniorikuoro to klo 11.30 kirkko. Tied. 050 380 0608.

Lähetys- ja avustustyö
Vaajakosken lähetyspiiri ti 1.10. klo 13 kirkko. Kahvitarjoilu.

Aikuisille
Keskiviikkokerho ke 25.9. klo 13 Jyskän seurakuntakoti.
Keskiviikkokerho ke 2.10. klo 13 kirkko.

Miesten raamattupiiri to 3.10. klo 18.30 kirkko.

Nuorille
Hengari eli nuortenilta ke klo 18–20.30 kirkko.

Lapsille ja lapsiperheille
Ilmoittautuminen syysleirille 3–7lk. 11.–29.9. Leiri pidetään 11.–13.10. Koivuniemessä, jyvaskylänseurakunnan nuoret.fi/koulukaisat
Jyskän perhekerho to klo 9 Jyskän seurakuntakoti.
Taaperokerho pe klo 9 Jyskän seurakuntakoti.

Pyhäkoulu su klo 14 Mutkatie 14.
Taaperopysäkki ma klo 9 Kaunisharjun kerhotila.
Kouluilaisten touhutupa ma ja ke klo 12 Jyskän seurakuntakoti.

Kouluilaisten touhutupa ma ja ke klo 12 Kaunisharjun kerhotila.
Touhutupa 1–2-luokkalaissille to klo 12–15 kirkko.

Ekavauva Pallerot to klo 13 kirkko.
Iltaolkari to klo 17.30 kirkko.
Perhepysäkki ke klo 9 Kaunisharjun kerhotila.

Perhetupa Vaajakosken aluekirjastossa ti 1.10. klo 9.30. *Kirjoja ja taikoa*, koominen taikuri Jari Siljamäki.
Lapsiparkki ke 2.10. klo 9 Jyskän seurakuntakoti. Sisältää lounaan 3 euroa. Ilm. kuluvan viikon ma mennessä 0400 905 915/040 574 1706.

KohtaamisPaikka
KohtaamisPaikan iltamessu @ Kortepohjan kirkko la 21.9. klo 16, 15–

nikaistenkatu 27–29, käynti taka-ovesta.
■ Ajanvaraus diakoniatyöntekijälle suvi.leppapuuisto@evl.fi; p. 050 340 0665, kaisa.toivonen@evl.fi; p. 050 549 7001, sami.junttila@evl.fi tai p. 050 549 7006, elina.lintulah@evl.fi; 050 549 7027, lea.pietilainen@evl.fi.

KORPILAHTI
■ Ajanvaraus diakoniatyöntekijälle, p. 050 557 9003, kirsilepo-aho@evl.fi.

KUOKKALA
■ Ruokapankkisetelipäivystys ti klo 9–10 Kuokkalan kirkolla.
■ Ajanvaraus diakoniatyöntekijälle p. 050 549 7007, kirsti.kataiko@evl.fi tai p. 050 549 7034, sari.solismaa@evl.fi.

PALOKKA
■ Diakoniapäivystys ke klo 9–11 Palokan kirkolla.
■ Ajanvaraus diakoniatyöntekijälle p. 040 560 9910, marjo.marttila@evl.fi; p. 040 7090 142, pai-viitkonen@evl.fi (ma–ke), p. 044 713 2486, paivi.helenius@evl.fi (to–pe).

SÄYNTÄSALO
■ Diakoniapäivystys to klo 9–11 Säynätsalon srk-kodilla.
■ Ajanvaraus diakoniatyöntekijälle p. 050 598 0951.

TIKKAKOSKI
■ Ajanvaraus diakoniatyöntekijälle p. 040 560 9916, tiina.hreijonen@evl.fi.

VAAJAKOSKI
■ Ajanvaraus diakoniatyöntekijälle p. 040 560 9926, marja-leena.liimatainen@evl.fi ja p. 040 560 9927, marita.riikonen@evl.fi.

Yhteiset

Aikuistyö
Naisten talvisuuna ti 24.9. klo 17–20, joka toinen tiistai parittomilla viikoilla. Iltahartaus, iltapala (3 euroa). Omalla tai kaverin kyydyillä. Tied. 040 596 4147.

Aseman Pysäkki
Hannikaisenkatu 27–29. Avoimena ma, ti ja to klo 11–15. Kahvila kaikille (tarjoilla kahvia, teetä, voileipää ja pullaa). Kirpputori/vaihtotori. Tied. Johanna Kontinen 050 360 3484.

Musiikkihetki ma 23.9. klo 12. Seppo Marttinen, haitari.
Tietovisa ma klo 13.30.
Näppärit näpit ti klo 12 Aseman Pysäkki. Tehdään yhdessä erilaisia pieniä askarteluita ja kädentaitoja.

Viikkomessu to klo 13 Kaupunginkirkossa.
Papintunti to klo 14.
Rukouspiiri to klo 11.30.

Kansainvälinen työ
Virtailta/Nightbreak to 26.9. klo 18 Keskustan alue-seurakunnan nuorisotila, Yliopistonkatu 26. Tule askartelemaan rukoushelmet ja kuulemaan, kuinka niitä voi käyttää omassa harauselemässä.

KohtaamisPaikka
KohtaamisPaikan iltamessu @ Kortepohjan kirkko la 21.9. klo 16, 15–

näntie 4. Mika Kilkki. Lastenohjelmat, tarjoilu.

Brunssikirkko @ Kristillinen koulu su 29.9. klo 11, Voionmaankatu 18, käynti Vellamonkadulta. Nyyttärit, kirkko, lastenohjelmat. Ota mukaan oma muki, lautanen, aterimet sekä sisäkengät.

Tulossa: su 6.10. KohtaamisPaikan 20v synttäriltä. Klo 11 Brunssikirkko @ Kristillinen koulu. Nyyttärit, kirkko, lapsille oma juhla; klo 16.30 Voi mikä riemu – Kiitosjuhla @ Kaupunginkirkko; klo 18 KohtaamisPaikan iltamessu @ Kaupunginkirkko.

Muut toimintatiedot kts www.koh- taamispaikka.net / Facebook Koh- taamisPaikka Jyväskylä / instagram @ kohtaamispaikka

Monikulttuurinen työ
Päivystys ma, ti ja to klo 11–15 Aseman Pysäkillä, Hannikaisenkatu 27–29 ja ke klo 11–16.30 Sepän Kipinässä, mirja.hytonen@evl.fi 050 549 7033. Maahanmuuttajatyön diakoni Aseman Pysäkillä ma–ti klo 11–15.

Kahvila ma, ti ja to klo 11–15 Aseman Pysäkki.

Näkövammaiset, huonokuuloiset, omaishoitajat
Tiija Emaus-Etindelle, p. 050 549 7023. Päivystys ma ja ke klo 9–11. Ei päivystystä 30.9. ja 2.10.

pyhäkoulu ja seurat, ry, ruoka ja kahvi; klo 15 Seurat, ry, kahvi; klo 17 Päättöseurat, ry.
Tiistaikyliä ti 1.10. klo 13, ry.
Seurat ke 2.10. klo 19, ry.

Kansan Raamattuseura
Omenapuun Vapaudenkatu 24, muka. lahtinen@sana.fi, 040 557 5535.
SenioriFoorum ti 24.9. klo 15 Kipinässä. *Miksi Israel on tärkeä?* Riitta Keskimäki, Hiekkavirran sisarusket. Kahvit 14.30.
Torstaitatterit: Iltanuotiolla to 26.8. klo 19 ja la 28.9. klo 15. Liput 10 euroa, p. 040 557 5535.
Avoim raamattupiiri pe 27.9. klo 11.
Ilmoittautuminen bibliodraamapäiviin (5.10. ja 12.10. klo 10–16, 50 euroa) viimeistään 27.9.

Naisia kaivolla -ilta: Satoa elämästä – torju sadon hävikki to 3.10. klo 18.30, tarjoilut klo 18, Mirja Pummi-la, 10 euroa.
Hehku-ilta opiskelijoille ja nuorille aikuisille tiistaisin klo 19.

Keski-Suomen evl.
Kansanlähetys
Lähetyskoti, Kauppakatu 13, p. (014) 620 801, http://keski-suomi.seklfi
Toimisto avoinna ti ja to klo 10–14.
Lähetyskoti:
Keskustelupiiri 19.9., 26.9. ja 3.10. klo 14–15.

Rukouspiiri Suomen, Israelin ja muiden asioiden puolesta ma klo 18.
Rukouspiiri maahanmuuttajien puolesta ti klo 11.
Breiki-ilta nuorille ja opiskelijoille ti klo 18.

Naistenpiiri ke 25.9. klo 18.
Sanan Keidas su 29.9. Raamattuluento klo 15 ja 16. *Rakkauten voima*, Ilkka Rytälähti.

Naisten raamattupiiri ti 1.10. klo 13.
Muualla Jyväskylässä:
Vaajakosken miestenpiiri to 19.9. ja 3.10. klo 18.30 Vaajakosken kirkko.
Leipäsunntai su 22.9. klo 16 Vaaja-

Omaishoitajien oma hetki ke 25.9. klo 13–14.30 Vanhassa pappilassa, Vapaudenkatu 26.
Näkövammaisten ja huonokuuloisten kerho ke 9.10. klo 13–14.30 Vanhassa pappilassa, Vapaudenkatu 26.

Sana ja rukous
Luento Mooseksen kirjasta ti 1.10. klo 18.30 Vaajakosken kirkko. *Väkevien tekojen Jumala*, Kari Valkonen, musiikki Saara Mörsky. Kahvit klo 18 alkaen.

Sanan ja rukouksen ilta ti 24.9. klo 18.30 Vaajakosken kirkolla, Kari ja Mari Valkonen, musiikki Hannu Ala.
Rukousreitti Kiponniemen leirikeskuksesta pe–su 15.–17.11. *Varusta meitä lahojillas!* Olet tervetullut virvottamaan Pyhän Hengen hoitavassa ilmapiirissä! Ilm. ja tied. kari.valkonen@kolumbus.fi tai p. 050 384 3702.

Viittomakieliset
Päivi Lehtinen, 050 549 7012, paivi.lehtinen@evl.fi. Vastaanotto Telleronkatu 5, 1. kerros, huone Maria ti klo 9–12 ja ke klo 9–11, web-kamera-aika ke klo 11–12.
Lähetyspiiri su 22.9. klo 14 Kuurojen yhdistyksellä, Ilmarisenkatu 20.
Perhekerho to 26.9. klo 17.30 Kuokkalan kirkossa, Syöttäjänkatu 4.

kosken kirkko. *Kiitollisuus*, Harri alatuja. Ehtoollinen. Lapsille omaa ohjelmaa. Kahvitarjoilu.

Lähetysyhdistys Kylväjä
Viron-tyon piiri to 3.10. klo 14 NNKY:n tilat, Puistotori 4, Veikko Paasanen, vieraillessa Päiviö Turtiainen.

SLEY
Lutherin kirkko, Kansakoulukatu 5. **Messu** su 22.9. klo 12, saarna Mauri Tervonen, Sakari Ylönen, Hamona-kuoro. Pyhäkoulu.
Aamurukouspiiri ma 23.9. klo 8–9.
Nuorten ilta ke 25.9. klo 16.30–18.30.
Viikkomessu ke 25.9. klo 18.30, Sakari Ylönen.

Kaikkien aikojen 20. toimintalauantai 6–14 -vuotiaille la 28.9. klo 10–16. Raamattuopetus, rukousta, laulua, leikkiä, ulkoilua, kavereita ja kiva yhdessä. Mukaan ulkoiluun sopivat vaatteet, Raamattu ja omat eväät. Iltatjatot klo 16–21 yli 10-vuotiaille. Talo tarjoaa juhlan kunniaksi kakkua ja iltajatkoilla pientä purtavaa. Ilmoittautu 26.9. mennessä: heidi.marja.jokinen@gmail.com.

Messu su 29.9. klo 12, saarna Arto Viitatala, Sakari Ylönen. Pyhäkoulu lapsille.
Aamurukouspiiri ma 30.9. klo 8–9. **Hamona-kuoron harjoitukset** ma 30.9. klo 18.30. Tied. Ilpo Vuorenoja, 040 526 0909.

Avoim Raamattupiiri ti 1.10. klo 18.
Opiskelijailta ke 2.10. klo 18.30. Lost and found / Aktioita.

Suomen Raamattuopisto
Toivon torstai to 19.9. klo 18.30 Neulaskoti, Pihkatie 4, Keljonkangas. Kaksi rakentajaa, Esa Jurva, musiikki Jenni Jurva. Iltatee. Mahdoll. henkilökohtaiseen keskusteluun ja rukoukseen.

Suomen Raamattuopiston kirkkopyhä su 6.10. Palokan kirkossa. Klo 10 messu, Teija Laine, Petri Korttelah, Aino Viitanen, Lauluhytye Lux Auri-bus. Kirkkokahvit.

SenioriFoorum

■ Syksyn ensimmäinen SenioriFoorum on tiistaina 24.9. klo 15 Kipinässä, seurakunnan toimitalissa Kauppakeskus Sepän toisessa kerroksessa. Riitta Keskimäki Kansan Raamattuseurasta alustaa aiheesta Miksi Israel on minulle tärkeä? Musiikista vastaavat Hiekkavirran sisarusket ja tilaisuuden juontaa Arto Mikkola. Kahvitarjoilu klo 14.30 alkaen (2 euroa). Tilaisuuteen on vapaa pääsy.

■ SenioriFoorum on kaikille avoin kohtaamispaikka, joka tarjoaa korkeatasoisia alustuksia ja luentoja mm. terveys- ja ravitsemusasioista, muistin hoitamisesta sekä hengellisen elämän kysymyksistä. Luennoitsijat ovat alansa asiantuntijoita.

Perheklubi

Vertaistukiryhmä sinulle, joka olet huolissasi omasta tai läheisesi päihteidenkäytöstä

■ Ongelmallinen päihteidenkäyttö vaikuttaa koko lähipiiriin. Perheklubi tarjoaa tukea ja tietoa samassa vertaisryhmässä sekä päihteitä käyttävälle että hänen läheisilleen. Perheklubiin voivat osallistua päihteidenkäyttäjä ja koko hänen lähipiirinsä: puoliso, lapset, vanhemmat, muut sukulaiset, ystävät ja työtoverit. Perheklubiin ei edellytetä koko perheen osallistumista tai itse päihteitä käyttävän jäsenen osallistumista.

■ Ryhmässä on mukana koulutettu tukiohjaaja. Mukaan voi tulla, vaikka ensimmäiset kokoontumiset olisivat jääneet väliin.

■ Perheklubi kokoontuu joka keskiviikko klo 17–18.30 Kipinässä, seurakunnan tilassa Kauppakeskus Sepän 2. kerroksessa.

Ilmoittautuminen ja tiedustelut:

Mira-Maarit Väisänen 050 549 7005, mira-maarit.vaisanen@evl.fi
Tarja Hiltunen 050 339 3588, tarja.hiltunen@sininauha.fi
www.perheklubi.fi

Seuraava lehti
3.10.

Uutisia hyvässä hengessä!

- Keskiössä Kalevalan naiset
- Koditon on turvaton
- Äidin ikävä jättää jäljen

Henki & elämä

8. vsk.
ISSN 1798-1255 (painettu)
ISSN 2489-7620 (verkköjulkaisu)
Kustantaja Jyväskylän seurakunta
Julkaisija Jyväskylän seurakunta
Taitto Viestintä-Paprico Oy
Paino Lehtisepät Oy
Painosmäärä 60 000 kpl
Jakelu Posti Oy
Jakeluhuomautukset
Postin asiakaspalvelu 0600 94320
www.posti.fi/palalaut
Ilmoitusmyynti:
pirjo.teva@kotimaa.fi
Ilmoitushinnat 1,60 e/pmm

Päätoimittaja vt.
Sirpa Koivisto 040 703 0350
Toimitus
Heikki Impiö 050 303 3180
Päivi Eskelinen 0400 257 982
Elina Manninen 050 360 3459
Minna Palovaara 050 380 0612
Sähköposti
jkl@evl.fi
jkl@evl.fi
Osuite
Tellervonkatu 5, PL 103, 40101 JYVÄSKYLÄ

JYVÄSKYLÄN SEURAKUNNAN YHTEYSTIETOJA

Postiosoite: PL 103 40101 Jyväskylä

Kattavat yhteystiedot verkkosivuilla:
www.jyvaskylanseurakunta.fi
Sähköposti: etunimi.sukunimi@evl.fi
ellei toisin mainita

KIRKKOHERRANVIRASTO

Tellervonkatu 5
Avoimena ma–pe klo 9–15.00
Kirkkoherranvirasto 050 363 2300
Hautauspalvelut 040 162 3982
Neuvonta 014 636 611
Päivystävä pappi 040 535 2328
Kirkkoherra Viitala Arto 0400 540 490

Aseman Pysäkki

Kontinen Johanna 050 360 3484

Diakonia ja yhteiskunnallinen työ

Hergoldt Tero, työalasihteeri vt. 050 521 5416

Hautaus- ja puistopalvelu

Pekuri Antti, hautaus-toimen päällikkö 0500 426 420
Muinonen Mervi, ylipuutarhuri 050 365 0960
Lahjarjun kappeli
Saarinen Virpi, toimistosihteeri 040 535 2167

Kiinteistöpalvelu

Lukkarinen Maritta, kiinteistöpäällikkö 0400 635 001
Toimistosihteeri Sipponen Mia 050 382 4424

Kipinä

Kauppakeskus Seppä, Ahjokatu 5, 044 737 1921
Pikkarainen Paulus, aluekappalainen 044 430 9075

Lapsi- ja perhetyö

Parkkali Ritva, asiantuntija 050 549 7013

Leirikosten varaukset 040 535 1657

Kirjavainen Pekka, leirikosten isäntä 050 521 5407

Lähetys ja kansainvälinen vastuu

Kari Niina, kappalainen vt. 0400 748 671
Klemettinen Ulla, työalasihteeri 050 3409 889
Hytönen Mirja (Kutti), maahanmuuttajatyö 050 549 7033

Nuorisotyö

Kippola Janne, nuorisoi- ja rippikoulutyön asiantuntija 041 730 0445
Mäki-Latvala Anu, nuorisoumusikko vt. 050 549 7048
Maasola Jussi, erityisnuorisotyönohjaaja 050 521 5401
Grönholm Petri, erityisnuorisotyönohjaaja 040 509 8060
Ketola Henrik, vammaisnuorisotyö 050 549 7029
Bom Pasi, partio/Lehtisaari 050 5497 011

Opiskelijatyö

Tikkanen Johanna, ammattopiston ja ammattikorkeakoulun oppilaitospappi 050 521 5418
Lintulahti Elina, lukioiden oppilaitosdiakoni 050 549 7006
Väätäinen Matti, yliopiston oppilaitospappi vt. 050 594 8167

Perheasiainneuvottelukeskus (PAK)

Kilpisenkatu 4, 2. krs, aikavaraukset 044 774 7052
Salo Sirpa, johtaja 040 182 5770

Rippikoulutyö

von Gross Ville, seurakuntapastori vt. 040 560 9934

Sairaalapastorit

Lepoaho Heikki, johtava sairaalapastori 040 737 7963

Taulumäen kirkko

Lohikoskentie 2, 0400 308 120/044 481 1631
Laine Raimo, kappalainen 0400 748 671
Hassinen Jukka, kanttori 050 523 4136

ALUESEURAKUNNAT:

HUHTASUO

Huhtakoti, Nevakatu 1 (liikekeskus), 040 560 9905/044 481 1628
Kipinä, Kauppakeskus Seppä, Ahjok. 5, 044 737 1921
Aluekappalainen Pikkarainen Paulus 044 430 9075
Seurakunta-assistentti Jutta Mäenpää 040 535 0492
Varhaiskasvatuksen ohjaaja Kettunen Anne 050 340 0638

KELTIMÄKI

Keltinmäen kirkko,
Keltinmäentie 10, 050 549 7037/044 481 1630
Aluekappalainen vt. Salminen Johanna
Seurakunta-assistentti 050 340 9899
Varhaiskasvatuksen ohjaaja Jansa Katja 050 340 0639
Kortepohjan seurakuntakeskus
Isännäntie 4, 050 549 7038

KESKUSTA

Kaupunginkirkko 050 549 7043//044 481 1628
Aluekappalainen Wuolio Seppo 050 521 5415
Seurakunta-assistentti Jutta Mäenpää 040 535 0492
Varhaiskasvatuksen ohjaaja Kettunen Anne 050 3400 638
Lahjarjun kappeli
Ukonniementie 2, 050 549 7039

KORPILAHTI

Korpilahden kirkko ja seurakuntatalo,
Kirkonmäentie 1–3, 050 557 9008/044 481 1630
Palvelupiste 050 557 9012
Seurakunta-assistentti Kaunisto Virpi 050 557 9012
Hautausasiat 040 162 3982
Aluekappalainen Koivisto Antti 050 353 2727
Varhaiskasvatuksen ohjaaja Jansa Katja 050 340 0639

KUOKKALA

Kuokkalan kirkko, Syöttäjänkatu 4, 050 549 7045//044 481 1629
Aluekappalainen Buch Riku 050 407 0115
Seurakunta-assistentti Saarikko Satu 050 408 8816
Varhaiskasvatuksen ohjaaja Korhonen Tiina 050 340 9887

PALOKKA

Teatterikoneen Annu Sankilampi tuo Kipinään näytelmän, joka koostuu alkoholistien läheisten kokemuksista.

Rikotut lupaukset satuttavat

Maassamme elää arviolta 500 000 alkoholin suurkuluttajaa. Teatterikoneen näytelmässä pääsevät ääneen heidän läheisensä.

MINNA PALOVAARA teksti
MATTI PARTANEN kuva

Alkoholistin läheisenä olemisessa on raskainta, että toisen lupauksiin ei voi luottaa. *Lupaukset, jotka eivät koskaan toteutuneet* -monologinäytelmässä annetaan ääni heille, joiden läheinen juo. Teatterintekijä **Annu Sankilampi** tuo näyttämölle viisi eri roolihahmoa, jotka vaihtuvat vaatteita, puhetapaa ja kehonkieltä muuttamalla. Yksi tarinoista on Sankilammen oma kertomus.

Lavastus on pelkistetty. Lavalle nostetaan vain kaksi tuolia ja vaaterkki. Asetelma jäljittelee alkoholistien Minnesota-hoidon ohjelmaan kuuluvaa päivää, jolloin lä-

heiset saavat kertoa kokemuksistaan ja tunteistaan, kun toinen juo. Alkoholistin tehtävä on kuunnella ja ottaa vastaan. Esityksessä alkoholistin paikalla on tyhjä tuoli.

– Luin lehdestä artikkelin Minnesota-hoidosta, ja mieleeni nousi heti esityksellinen kuva tilanteesta, Sankilampi muistaa.

Tyhjä tuoli on myös symboli sille, kuinka juova ihminen voi olla lähellä ja silti poissa. Häntä kaipaava, vaikka hän olisi paikalla, koska juonut ei ole oma itsensä.

Sanansa saavat sanoa mies vaimolle, vaimo miehelle, nuorempi sisar isosiskolleen sekä tytär vanhemmalleen. Roolihahmot esittävät eri-ikäisiä ihmisiä eri yhteiskuntaluokista, miehiä ja naisia.

– Alkoholismi lävistää koko yhteiskunnan, eikä koske vain jotain tiettyä ihmisjoukkoa, Sankilampi muistuttaa.

Tarinoiden välissä kuullaan Sankilammen päiväkirjamerkintöjä neljän kuukauden tipattomalta

” Dialogi katsojien kanssa on oleellinen osa esitystä.

jaksolta. Hän pohti omaa suhdettaan alkoholin käyttöön ja kirjoitti muistiin kokemuksiaan ja ajatuksiaan. Raittius opetti ottamaan tunteet vastaan uudella tavalla ja pohtimaan niiden syitä, kun pako hu-

malaan ei ollut mahdollinen.

Dialogi katsojien kanssa on oleellinen osa esitystä. Sankilampi pohtii yleisön kanssa näytelmän herättämiä ajatuksia ja tunteuksia, ja katsojilla on mahdollisuus jakaa omia tarinoitaan.

– Keskustelut ovat olleet merkityksellisiä ja osoittautuneet tärkeiksi. Ihmisten ajatusten kuuleminen on ollut minulle itsellenikin eheyttävää. On ollut koskettavaa, miten rehellisiä ja avoimia katsojat ovat olleet. He ovat kokeneet, että on turvallista puhua tunteistaan ja kokemuksistaan, vaikka ympärillä on vieraita ihmisiä.

Esitykselle on Sankilammen saaman palautteen mukaan tarvetta.

Moni alkoholistin läheinen on saanut tilaisuuden sanoa asioita, joita on pitänyt sisällään vuosikausia. Häpeästä pääsee irti, eikä kulissee tarvitse enää kannatella.

Katsomoon voi kuitenkin asettua myös pelkästään katsojan rooliin.

– Saa tulla paikalle turvallisina ja hyvin mielin. Ei tarvitse pelätä, että joutuu haluamattaan avautumaan tai muuten osallistumaan, Sankilampi rohkaisee.

▶ Lupaukset jotka eivät koskaan toteutuneet -näytelmä Kipinässä kauppa-keskus Sepässä su 22.9. kello 16.00.

Elämästä

Ylimääräistä virtaa vaikka muille jakaa

HEIKKI IMPIÖ
teksti ja kuva

Olen **Kaisla Salonen**, 20. Olen syntynyt ja kasvanut Jyväskylässä. Perheeseen kuuluu vanhempiani lisäksi viisi sisarusta, joista minä olen keskimäinen. Perhe on minulle hyvin tärkeä ja vietämme paljon aikaa yhdessä. Myös läheiset kaverit ja poikaystävä ovat etusijalla elämässäni.

Monesti tuntuu, että minulla riittäisi ylimääräistä virtaa vaikka muille jakaa. Minun on pakko purkaa positiivisuutta ja iloa muillekin. Jos pidän sen kaiken sisälläni,

se voi räjähtää välillä käsiin. Tulen juttuun kaikkien kanssa ja minun on helppo tutustua avoimin mielin uusiin ihmisiin. Haluan ottaa muut huomioon ja toisten ilosta tulee itsellekin hyvä mieli.

Rippikoulun jälkeen olin useamman vuoden mukana seurakunnan toiminnassa. Ensin isosena rippileireillä ja täytettyäni 18 vuotta toimin leireillä yövahtina. Kokemukseni tuolta ajalta ovat yksinomaan positiivisia.

Valmistuin yhdistelmäajoneuvon kuljettajaksi muutama vuosi sitten. Töitä on riittänyt siitä lähtien. Isäni

on toiminut logistiikka-alalla opettajana ja olen pienestä pitäen ollut isojen autojen kyydissä. Ehkä nämäkin tekijät vaikuttivat uranvalintaan.

Miesvaltaisella alalla kohtaa joskus yllätyksen ilmeen, kun laskeutuu alas ohjaamosta. Naiskuskien määrä kuitenkin kasvaa vuosi vuodelta.

Tykkään työstäni ja tunnen löytäneeni oman alani. Työ on tosin fyysisesti raskasta ja yötyö kuormittaa kroppaa monin tavoin. Herään yleensä aamulla kolmen maisa. Aamutoimien jälkeen suuntaan pakettiautolla erikseen sovittuun

paikkaan, jossa tapahtuu vuorovaihto yövuorolaisen kanssa. Suomen kaunis luonto ja aamuiset auringonnousut ovat tämän työn parhaita puolia. Erityisesti nautin, kun saan ajaa yöaikaan tiellä lähes yksin.

Sosiaalisena ihmisenä nautin myös ihmisistä, joita kohtaan purkaessani maitolastia kauppoihin.

Liikenteeseen toivoisin lisää toisten huomioimista. Jo pelkästään omista aikeista ilmoittaminen suuntavilkkuun ajoissa käyttämällä helpottaisi muita autoilijoita ja tekisi liikenteestä sujuvampaa.

Kaisla Saloselle hyvä ruoka hyvässä seurassa on yksi elämän suurista nautinnoista. Fyysisesti raskas työ ja poikkeukselliset työajat ovat kaventaneet vapaa-ajan harrastusmahdollisuuksia. Silti hän pyrkii löytämään aikaa salibandyharrastukselle yhdessä poikakaverinsa kanssa.